

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Велико Търново, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ**

при участието на секретаря **ИВАНКА Д. ТРИФОНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ** Гражданско дело
№ 20224110100694 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Й. С. Т., в която са изложени твърдения, че с ответника К. В. П. са наследници по закон на*. Навеждат се твърдения, че по реда на ЗСПЗЗ, на общия наследодател е възстановено правото на собственост спрямо земеделски земи в землището на*, на които наследниците са съсобственици при равни права. Изтъква се, че на 27.07.2020г. между К. В. П. като продавач и К. А. П. като купувач е сключен договор за продажба относно процесните имоти, като продавачът си запазил пожизнено правото на ползване. Ищецът твърди, че К. В. П. се е * като едноличен собственик на земеделските имоти със саморъчно завещание на *, което не е написано и подписано от завещателя. Навеждат се доводи, че ответникът К. В. П. не е едноличен собственик на имотите и владее притежаваната от ищеца 1/2 идеална част от тях без основание. С оглед гореизложеното, се отправя искане до съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността на саморъчно завещание на * поради липса на предписана от чл. 25, ал. 1 от ЗН форма, да приеме за установено по отношение на ответниците, че ищецът е собственик на 1/2 идеална част от процесните имоти и да осъди ответника К. В. П. да му предаде владението спрямо тях. Налице е и претенция за присъждане на направените по делото разноски.

Ответниците, в срока по чл. 131 от ГПК, представят отговор, в който оспорват основателността на предявените искове. Излагат съображения, че завещанието на * отговаря на изискванията на закона като процесните имоти първоначално са преминали в патримониума на*, който над 15 години е упражнявал непрекъсната фактическа власт като

ги е държал като свои. Изтъква се, че съгласно саморъчно завещание * имотите са наследени от ответника К. В. П., който със сделката от 27.07.2020г. валидно ги е прехвърлил на ответника К. А. П.. С оглед гореизложеното се отправя искане за отхвърляне на исковите претенции и за присъждане на разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Предмет на делото са обективно и субективно съединени искове по чл. 42, б. „б” от ЗН, вр. чл. 25, ал. 1 от ЗН, по чл. 124 от ГПК, вр. чл. 77 от ЗС и по чл. 108 от ЗС.

От събрания доказателствен материал се установява следната фактическа обстановка:

На *съставил саморъчно завещание, с което завещал на *цялото си движимо и недвижимо имущество. *предал запечатаното в плик завещание за пазене на нотариус *. С решение *, по реда на ЗСПЗЗ на завещателя е възстановено правото на собственост спрямо следните недвижими имоти, *. На *****починал като оставил за свои наследници по закон *****. На *****съставил саморъчно завещание, с което завещал на ответника К. П. цялото си движимо и недвижимо имущество. По искане на последния, на ***** обявил завещанието на *, за което съставил протокол по чл. 27, ал. 3 от ЗН. На *****починал като оставил за свои наследници по закон *. С договор за продажба от 27.07.2020г., К. П. ***** К. П. правото на собственост спрямо процесните имоти к*. От заключението на допуснатата съдебна графическа експертиза се установява, че текстът и подписът на саморъчното завещание от * са изписани от *.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 42, б. „б” от ЗН завещателното разпореждане е нищожно, когато не отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗН. От доказателствата по делото по безспорен начин се установява, че * е бил грамотен и както текстът на саморъчното завещание, така и положеният подпис след завещателните разпореждания в него са изписани изцяло от него. Освен това, завещанието съдържа и означение за датата, на която е съставено. От гореизложеното се достига до извода, че по отношение на завещателното разпореждане са спазени законовите изисквания за форма относно действителността му, предвидени в чл. 25, ал. 1 от ЗН, като то по несъмнен начин обективира волята на завещателя да се разпорежи с цялото си имущество за след смъртта си в полза на *. Разпоредбата на чл. 90а от ЗН е обявена за противоконституционна в частта относно завещанието на земеделски земи, включени в ТКЗС, поради което разглежданото завещание произвежда действие за процесните имоти като претенцията за прогласяване на нищожността му спрямо ответника К. П., е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

След смъртта на *****процесните имоти валидно са преминали в патрумониума на *в качеството на негов единствен наследник по завещание. Впоследствие при действието на завещателното разпореждане на * имотите са преминали в патримониума на ответника К. П., а чрез продажбата от 27.07.2020г. са прехвърлени в имуществената сфера на ответника К. П.. Това е изключило възможността вещните права спрямо земеделските земи да се

придобият по наследствено правопримемство от ***** . Поради това исквете по чл. 124 от ГПК, вр. чл. 77 от ЗС спрямо ответника К. П. и по чл. 108 от ЗС спрямо ответника К. П., са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на делото претенцията на ищеца за присъждане на разноски е неоснователна като на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК той следва да заплати на ответниците по 1300 лв., представляващи направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение и за възнаграждение на вещо лице. Възражението за прекомерност на заплатеното от ответниците адвокатско възнаграждение от 2200 лв. е неоснователно. Същото действително надвишава с 400 лв. размерите по чл. 7, ал. 5 и ал. 6 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, което съответства на фактическата и правна сложност на делото, обусловена от предявените обективно и субективно съединени искове.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

Отхвърля като неоснователен предявения от Й. С. Т. с ЕГН: ***** *, срещу К. В. П. с ЕГН: ***** *, иск по чл. 42, б. „б” от ЗН, вр. чл. 25, ал. 1 от ЗН, относно прогласяване нищожността на ***** .

Отхвърля като неоснователни предявените от Й. С. Т. с ЕГН: ***** *, срещу К. А. П. с ЕГН: ***** *, искове по чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 77 от ЗС, относно приемане за установено по отношение на К. А. П. с ЕГН: ***** , че Й. С. Т. с ЕГН: ***** в качеството на наследник по закон на ***** , е ***** 1/2 /една втора/ идеална част от правото на собственост спрямо ***** .

Отхвърля като неоснователни предявените от Й. С. Т. с ЕГН: ***** *, срещу К. В. П. с ЕГН: ***** *, искове по чл. 108 от ЗС, относно приемане за установено по отношение на К. В. П. с ЕГН: ***** , че Й. С. Т. с ЕГН: ***** в качеството на наследник по закон на *, е * 1/2 /една втора/ идеална част от правото на собственост спрямо *, както и за осъждане на К. В. П. с ЕГН: ***** да предаде на Й. С. Т. с ЕГН: ***** владението на 1/2 /една втора/ идеална част от правото на собственост спрямо горепосочените недвижими имоти.

Осъжда Й. С. Т. с ЕГН: ***** *, да заплати на К. В. П. с ЕГН: ***** *, сумата от 1300 лв. /хиляда и триста лева/, представляващи направени по делото разноски.

Осъжда Й. С. Т. с ЕГН: ***** *, да заплати на К. А. П. с ЕГН: ***** *, сумата от 1300 лв. /хиляда и триста лева/, представляващи направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване, пред Великотърновския окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____